

SHAKESPEARE, W.: THE SONNETS - SONETY. TORST, PRAHA, 1997
str. 345

Oči mé milé nejsou slunce věru, [130]

její rty nejsou rudý korál zas,
ňadra jak sních? - kde jen ten příměr беру,
z drátu, ne ze zlata je její vlas. 4

Viděl jsem růže červené a bílé,
však ona nemá tváře samý nach,
čichal jsem vůně, příjemné a milé,
z jejích úst ale bývá cítit pach. 8

Rád slyším ji, však přiznám bez mučení,
že nevyloodí libozvučný tón,
jak chodí bohyně mi známo není,
však vím, že ona dupe jako slon. 12

Oč lepší však je, ač jí mnohé schází,
než ty, jež básník zdobí lží a frází.